SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 71. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 14, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го КВІТНЯ 1992 Ч. 71. РІК XCIX.

ОФІЦЕРИ УКРАЇНИ ВИМАГАЮТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ КОРДОНІВ

Київ (УНІАР). — Тут, 9-го квітня, Спілка Офіцерів України (СОУ) оприлюднила заяву з приводу подій навколо Чорноморської фльоти. У заяві, зокрема, сказано: „Керівництво Росії продовжує брутально зневажати норми міжнародного права, розпалюючи у Криму національну ворожнечу. Не припиняються гоніння з боку командування Чорноморською фльотою на офіцерів, які прийняли присягу на вірність Україні. У зв'язку зі становищем, що склалося, СОУ вважає за потрібне прийняття Президентом України наступних рішень: звернутися до ООН з протестом проти втручання Росії у внутрішні справи України; оголосити адмірала Касатонова персоною нон-грата і негайно вислати його з території України; негайно розпочати процес розмежування кордонів і встановлення контрольно-пропускних пунктів; припинити випадки відвідування іноземними державними діячами території України без запрошення її уряду.

Спілка Офіцерів України, яка налічує 70,000 офіцерів і прапорщиків, кожен з яких є командиром відповідної підрозділу, запевняє Президента і народ України, що во на готова у будь-який час виступити на захист суверенітету і теориторіяльної цілісности України, сказано у заяві.

Кореспондент із Запоріжжя повідомив, що після указу Президента України про підпорядкування Україні всіх військових формувань, розташованих на її території, командир полку дальньої транспортної авіяції підполковник Жилін та начальник штабу полку підполковник Задорожний оголосили про свій намір присягнути Україні. Однак особовий склад полку вимагає їхньої резиґнації за те, що вони протягом двох місяців переслідували офіцерів, які присягнули Україні, та сприяли викраденню Росією п'ятьох літаків, які нині використовуються Росією для незаконного вивезення з Латвії військового майна, яке латвійська митниця не пропускає через кордон. Президент України Л. Кравчук та Президент Росії Б. Єльцин 8-го квітня двічі розмовляли телефонічно і домовилися про мораторій на виконання своїх указів щодо Чорноморської фльоти на час переговорів. Президенти домовилися про створення міждержавних комісій для вирішення долі Чорноморської фльоти.

Сесія Верховної Ради України 9-го квітня ухвалила постанову Президії Верховної Ради України про неправомірність дій керівництва збройних сил СНД. Як сказано в документі, іґнорується указ Президента України, мінські домовлености. Керівництво збройних сил СНД брутально втручається у внутрішні справи України, вдається до неправомірних дій щодо Чорноморської фльоти і військовослужбовців, які присягнули на вірність Україні. Президія Верховної Ради України засудила дії головнокомандуючого збройними силами СНД маршал Шапошнікова і звернулася до керівників держав — членів Співдружности з нотою про невідповідність його посаді головнокомандуючого збройними силами СНД.

НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Ню Йорк. — Відділ чужих мов Нюйоркського університету продовжує програму навчання української мови. Її перша частина (юкрейнян I, X 25.9451) буде проводитися у літньому семестрі 1992 року на кампусі при Вашінґтон сквер кожного вівторка від 6:10 до 7:50 і кожного четверга від 6:10 до 7:50 год. вечора. Реєстрація на курс відбуватиметься в травні цього року. За додатковими інформаціями звертатися на число телефону (212) 998-7030.

Плянують 6-ий Конґрес СФУЖО

Торонто. — Пресова Служба СФУЖО подає до відома, що 6-ий Конґрес СФУЖО відбудеться в Торонто від 29-го жовтня до 1-го листопада 1992 року в приміщенні Роял Йорк готелю. Конґрес проходитиме під гаслом: „Ми є були і будем ми, вітчизна наша з нами" (І. Багряний).

У п'ятницю 6-го березня, відбулися в Торонто перші сходини організаційного комітету 6-го Конґресу СФУЖО. Голова СФУЖО д-р Марія Квітковська привітала членок комітету, побажала їм успіхів та звернулася зі закликом включити як найширше коло осіб до підготовки конґресу.

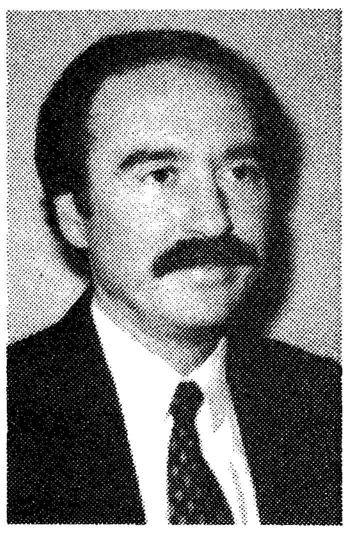
В склад Організаційного комітету входять: голова Оксана Соколик, заступниця голови Ірина Вжеснєвська, кореспонденційна секретарка Іванна Кушпета, протокольні секретарки Леся Шанта і Христина Базилевич, касир Віра Мусій.

На перших сходинах комітету обговорено правильник діяльности та устійнено ряд комісій.

В. Корчинський вибраний головою Округи УНС Сиракюзи — Ютика

Сиракюзи, Н. Й. (М. С.) — У неділю 22-го березня, тут відбулися Річні загальні збори Округи УНС Сиракюзи — Ютика.

Цього дня шаліла снігова буря, яка не дозволяла членам Округи з околиці прибути на ці наради та й місцевих налякала. Тому число членів приявних на зборах було досить мале.

В. Корчинський

Збори відкрив голова Окружного Комітету д-р Іван Ґвозда, вітаючи головного секретаря УНСоюзу Володимира Сохана і всіх приявних членів та гостей. В дальшому голова дав кілька вступних заввагах і і попросив о. диякона д-ра М. Ткача провести молитву. Запроєктований порядок нарад прийнято без змін.

До Президії зборів увійшли: головний радний Володимир Корчинський, голова, і М. Середович — секретар.

Протокол із попередніх зборів прийнято без змін. Короткий звіт із діяльности подав голова д-р І. Ґвозда. Він ствердив, що попередній рік в організаційній праці був дещо слабший, але в загальних висновках був задовільний. Звітодавець є глибоко переконаний в тому, що праця Округи понавиться, коли відзначатиметься 100-річчя існування УНСоюзу. Наприкінці д-р І. Ґвозда щиро дякував усім за співпрацю з ним і побажав дальших успіхів у союзовій праці.

Касир М. Велич звітував дуже коротко: в касі є готівка — 872 дол. Уряджено дві успішні імпрези.

Іван Пиндус склав короткий звіт за Контрольну комісію і ствердив, що діловодство є в повному порядку.

Дискусії над звітами не було.

З черги, приступлено до вибору нової Управи Окружного Комітету. Її обрано одноголосно в такому складі: голова — В. Корчинський, містоголова — В. Ревюк, секретар — Я. Сенишин, заступник секретаря — М. Середович, касир М. Велич; Контрольна комісія: І. Пиндус, Г. Гаврішків і В. Кропельницький. З почесних членів на залі нарад був приявний тільки І. Чопко. Загальні збори надали таке почесне звання д-рові І. Ґвозді.

Головний секретар В. Сохан привітав приявних від головного предсідника Уляни Дячук та від головного касира Олександра Блаґітка і склав подяку усім, що трудяться у праці для розвитку УНС. Відтак, головний секретар порушив цілий вахляр справ у всіх ділянках УНСоюзу. Не поминув він найважливіших справ, але зупинявся теж може на менш замітних, про які треба також пам'ятати. Не перевтомлюючи слухачів надміром цифр, а що подав — це імпозантні позиції: мільйон уділених стипендій українській студіюючій молоді, велетенська допомога Україні тощо. Широко обговорив головний секретар нові пенсійні грамоти, нові забезпечене-

(Закінчення на стор. 3)

З'ЇЗД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ОБМЕЖИВ УПОВНОВАЖЕННЯ Б. ЄЛЬЦИНА

Москва. — Увечорі в суботу, 11-го квітня, З'їзд народних депутатів Росії прийняв постанову, яка обмежує уповноваження президента Бориса Єльцина. У поправці до закону, який дозволяє поєднання постів президента і прем'єр-міністра Російської федерації, сказано, що не пізніше як за три місяці Єльцин повинен скласти з себе повноваження голови уряду республіки і представити парляментові на затвердження нову кандидатуру прем'єр-міністра.

Голова Верховної Ради Росії Руслан Хазбулатов, підводячи підсумки голосування за поправку (за неї голосувала 683 депутати, проти — 123), назвав цю подію „перемогою президента, парляменту країни і його уряду". Насправді, пише кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Стівен Ерланґер, голосування було поразкою Єльцина і його прихильників.

Перший віцепрем'єр Росії Єгор Ґайдар заявив, що З'їзд народних депутатів фактично виступив проти реформ і намагається прийняттям різних „поправок, популістських рішень, шляхом компромісів і лявірування протрубити відступ від початкової програми переведення економіки на ринкову систему". Є. Ґайдар дав зрозуміти, що теперішній уряд Росії не погодиться на зміну курсу і, можливо, буде змушений зрезиґнувати.

Є. Ґайдер також натякнув, що якщо З'їзд народних депутатів і далі буде вести справу до припинення економічних перетворень, то Росії не бачити 24 біл. дол. західньої допомоги, які повинні бути виділені для конкретних реформ.

У жовтні минулого року Б. Єльцин дістав від З'їзду народних депутатів Росії уповноваження, які дозволяють йому займати одночасно два пости — президента і прем'єр-міністра, встановлювати склад кабінету міністрів і керувати з допомогою президентських указів. Нова постанова змушує його тісніше співпрацювати з парляментом у справах економічних реформ і при формуванні уряду країни.

КОНСЕРВАТИСТИ В АНГЛІЇ СВЯТКУЮТЬ ВИБОРЧУ ПЕРЕМОГУ

Лондон. — Засоби масової інформації повідомляють про загальне задоволення консервативних і їхніх прихильників в Англії, які, несподівано для всіх, здобули виграну для них перемогу. Лондонський „Таймс" пише, що, мовляв, англійці вже привикли до стабільної ситуації в країні, не зважаючи на економічні труднощі, тимчасовий зріст безробіття тощо. Можливо, — пише згадана газета, — що у випадку іншого кандидата зі сторони Лейбористської партії вислідн голосування були б інакші. Ніл Кіннок вважається надто лівим політиком і у випадку його перемоги, лейбористи розпочали б широкомасштабні соціяльні зміни, процес біправатизації майна, удержавлення індустрії і тим самим ще більше поглибили б економічну кризу.

Консервативну партію, яка несподівано легко здобула 43,8 відсотків усіх голосів і 369 місць в Палаті громад, англійці вважають тепер своєю партією, „партією цілого народу". Прем'єр-міністер британського кабінету Джан Мейджор не дав на себе довго чекати. Він тиждень після виборів найменував членів свого нового кабінету у склад якого він ввів двох жінок. Пост міністра здоров'я зайняла Вірджінія Боттомлі, а міністром праці стала Ґіллін Шепард. Основні міністерські пости зайняли ті самі особи, які співпрацювали в уряді з Дж. Мейджором до виборів. Більше того, деякі головні пости зайняли особи назначені ще попереднім прем'єром Марґарет Тачер. Серед тих вищих офіційних осіб залишився і міністер закордонних справ Даґлес Герд.

Правда, Дж. Мейджор зробив декілька змін, зглядно пересунення на міністерських постах. Наприклад, міністер виховання Кеннет Кларк став міністром внутрішніх справ, а Малколм Ріфкайнд, колишній міністер транспорту, прийняв міністерство оборони. Майкл Газелтайн, в минулому міністер охорони довкілля, став міністром торгівлі і промисловости. Як відомо, Газелтайн очолював „хрестоносний похід" проти М. Тачер.

Проголошення нового кабінету відбулось в суботу, 11-го квітня, не зважаючи на те, що в п'ятницю, 10-го квітня в Лондоні вибухли дві бомби підкладені Ірляндською революційною армією. Загинуло три особи, а 91 були поранені. Крім того поліція отримала перестрогу про пляновані терористичні акції ІРА в майбутньому, як протест проти політики Консервативної партії у відношенні до Північної Ірляндії. Новий указ вважає, що всі терористичні замахи ІРА треба вважати замахом на демократичну систему у Великобританії і такі їх треба трактувати. Новий міністер оборони заявив, що його міністерство, у спілці з поліцією і Скотлат Ярдом, постараються не допустити до поширення терористичних акцій ІРА на цілій території Англії. Вміжчасі працівники державної служби безпеки розпочали масове розшукування за терористами, причетними до п'ятницевих вибухів.

У СВІТІ

В БОСНІЇ І ГЕРЦОГОВИНІ продовжується напруження. В Сараєво йде стрілянина. Сербські літаки скидають бомби на західні райони Герцоговини, зокрема на міста Читлук і Широкі Брег. Президент республіки Боснія і Герцоговина Алія Ізетбегович закликає світову спільноту вжити всіх заходів щодо сербських екстремістів, котрі постійно провокують збройні конфлікти.

ІРАК НАРЕШТІ ПОГОДИВСЯ знищити комплекс будинків в ель-Етеєрі, де розташований центр ядерних досліджень. Цей комплекс має до 100 споруд, але зруйновано буде до 10 — лише ті, в котрих безпосередньо виготовлялися компоненти ядерної зброї. Знищення ядерного центру розпочалося в середу, 8-го квітня, і триватиме приблизно 10 днів.

ЗАРЕЄСТРОВАНО ЧЕРГОВИЙ спалах холери в Латинській Америці. З Нікараґуа повідомляють, що тут сталося 15 випадків цього захворювання. Міністерство охорони здоров'я Нікараґуа запевнило, що хвороба не є небезпечна для життя, бо країна має досить медичних засобів для боротьби з холерою.

КРАЇНИ НАТО плянують до кінця квітня створити нову групу воєнно-морських сил в екваторії Середземного моря. З відповідною заявою виступив голова воєнного комітету НАТО норвезький генерал Віґлейк Ейде після зустрічі з головою Об'єднаного комітету начальників штабів збройних сил ЗСА генералом Коліном Павелом. Нова група створюється в рамках плянів НАТО, що передбачають реорганізацію військово-морських сил після закінчення часів „холодної війни". Бойові кораблі будуть присутні на південних морських межах Европи, що дозволить більш оперативно реагувати на воєнні конфлікти, які тут виникають.

В П'ЯТНИЦЮ, 10-ГО КВІТНЯ, в Ірані відбулися вибори до парляменту, від вислідну яких може залежати дальший напрям розвитку країни: чи піде вона шляхом реформ і зближення із Заходом, чи замкне себе в ісламському фундаменталізмі. За реформи і прагматизм виступає президент країни Гашемі Рафсанджані, фундаменталістів представляють колишній міністер внутрішніх справ Алі Акбар Моґташемі і голова парляменту Меді Каррубі.

В ПІВНІЧНИХ ПРОВІНЦІЯХ Афганістану виникла нова автономія. До влади тут прийшли командири повстанських груп і багато старшин урядової армії. Керівником нової автономії став генерал Рашид Достам, узбек за національністю. Він заявив, що йому чужі сепаратиські погляди і він не хоче розпаду країни. Спостерігачі припускають, що північні провінції відпали від Наджібулли, бо він перестав платити місцевій поліції і вождям племен. Це сталося після того, як Москва припинила фінансову підтримку кабульського режиму.

У СТОЛИЦІ БОЛГАРІЇ відбулася дводенна зустріч високих чинів колишнього совєтського КҐБ, західних розвідників і колишніх дисидентів. Від Співдружности Незалежних Держав на зустрічі були присутні представники України, Росії, Казахстану і Білорусі, від ЗСА — колишній директор Сі-Ай-Ей Вільям Колбі. Під час виступів чітко прозвучала думка, що спецслужби країн Східньої Европи, які визволилися з-під гніту комунізму, мають намір назавжди відмовитися від досвіду політичних репресій.

„ДЕПУТАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ Литовської республіки Казимера Прунскієне свідомо співпрацювала з КҐБ", — такий висновок оголосив на пленарному засіданні у четвер, 9-го квітня, голова комісії в справах розслідування діяльности КҐБ на території Литви Баліс Ґаяукас. Зібрані комісією докази будуть подані на розгляд Верховної Ради. Колишній прем'єр-міністер К. Прунскієне тепер перебуває в Греції, де бере участь в міжнародній конференції.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЙОГО успіхи у нюйоркських передвиборах, Пол Цонґас минулого четверга, 9-го квітня, у Бостоні заявив, що відтягає зовсім свою кандидатуру з листи демократичних кандидатів у президентських виборах. Пояснюючи своє рішення, він підкреслив, що зумівби зібрати потрібні гроші та відповідних співробітників на продовження передвиборчої кампанії, але це не змінить факту, що Билл Клінтон є таки передовим кандидатом Демократичної партії. Крім того П. Цонґас, колишній демократичний сенатор з Массачусеттс вияснив кореспондентам, що його повернення до передвиборчих змагань могло б пошкодити Демократичній партії куди більше, як споквільнити переможний похід Б. Клінтона.

НАЙБІЛЬША АМЕРИКАНСЬКА летунська компанія Амерікан Ейрлайнс минулого тижня подала до відома, що ліквідує досі уживану та доволі скомпліковану і дорогу систему продажу квитків на переїзди літаками. Компанія проголосила свою спрощену програму, яка має тільки чотири роди квитків переїзду замість колишніх 16, що значно обнизить квитки переїзду для більшости комерційних і звичайних пасажирів. Згідно з новою системою Амерікан Ейрлайнс пропонує квитки першої кляси, звичайні квитки, що їх можна купити перед відлетом і два роди знижкових квитків, які можна купити 21, або 7 днів перед відлетом.

ТУРБУЮЧИСЬ ТИМ, що економічне відродження йде дуже повільним кроком Федеральна рада валютних резерв минулого тижня зробила важливе рішення для пожвавлення економіки країни, знизивши відсоткову стопу. Тим кроком Федеральна рада валютних резерв внесла більше валюти в американську банкову систему, що в свою чергу обнизить відсоток позичкової стопи, якою банки себе обтяжують у 24-годинних позичках до 3.75 із 4.00 відсотків.

У ЧЕТВЕР, 9-ГО КВІТНЯ, федеральна лава присяжних вирішила віддати під суд колишнього урядника пошти Палати Репрезентантів за продаж наркотиків і за змову з іншими працівниками закрити виявлення крадежі поштових грошей. Це рішення проти продавця значків Венделла Маґрудера посилює підозріння про інші можливі кримінальні переступлення у поштовому уряді Капітолю, діяльність якого гостро скритиковано у Конґресі. Спікер Палати Репрезентантів Томас Фолі заявив, що ці проблеми в поштовому уряді Палати Репрезентантів не є більшими, як в інших установах, а крім того немає жодних доказів, щоби будь-хто з членів Конґресу купував наркотики в поштовому уряді Капітолю.

ФЕДЕРАЛЬНА ВИБОРЧА комісія наказала комітетові виборчої кампанії Джессі Джексона з 1988 року повернути Державному скарбові 310,000 дол. з тих дорівняльних фондів, котрі він отримав тому, що перевірка їхніх касових книг не виявила куди видано 808,000 дол. Речник проповідника Дж. Джексона Френк Воткинс заявив, що від них в цій справі не буде жодних коментарів поки їхні адвокати не перевірять звіту комісії.

Чи Закарпаття хоче бути самоврядною територією?

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Молода юристка Тетяна Лагойда з міста Берегово на Закарпатті, заходить до нас у товаристві дуже активно тепер в Україні адвоката Володимира Базарка з Клівленду. Він вже не вперше супроводить правників України у їхніх відвідинах ЗСА та допомагає де може нав'язати стосунки з американською адвокатурою.

Адв. Т. Лагойда в редакції „Свободи".

Тим разом гостя адвокатка зі Закарпаття і вона більше розповідає нам про політичну ситуацію в Закарпатті, як про свою професійну, бо, як довідуємося від неї, вона поруч своєї професійної праці живо цікавиться політичним статусом своєї вужчої батьківщини.

Вона інформує нас, що на Закарпатті є біля 100 українських адвокатів, які тепер працюють над новими законами, в рамках Спілки Адвокатів України. Вони, як усі, хотіли б, щоб була українська незалежна адвокатура, бо як каже „адвокат служить законові, а відтак щойно клієнтові".

За якими законами ви тепер служите клієнтам? — питаємо, і дістаємо від Т. Лагойди відповідь, що досі на жаль, за старими, бо нових ще немає виготовлених та над тим працюють члени Верховної Ради України.

Але не закон та кодекси були темою публічних доповідей, які Т. Лагойда виголосила в часі свого першого перебування в ЗСА, а питання самоуправи Закарпаття. Це любонь була тематика, якою вона особливо цікавиться та живе, бо і під час відвідин редакції вона постійно вертається до тих політичних справ. Вона передає нам до розглянення пресу Берегівщини, де це питання широко обговорюване. Довідуємося, що в часі референдуму 1-го грудня на Закарпатті були поставлені два додаткові питання, а це: 1) чи ця частина України має стати угорським автономним територіяльним округом і 2) чи Закарпаття має бути самоурядною адміністративною територією. На оба ці питання населення відповіло, при хильно, з тим що цей автономний округ залишиться в складі України.

Стараємося знайти у Т.

(Закінчення на стор. 3)

В ТОРОНТО ВШАНУЮТЬ В. ЛЕПКОГО

Торонто. — Комісія українознавства НТШ в Канаді влаштовує тут в неділю, 19-го квітня в год. 3-ій по полудні наукову конференцію з нагоди 120-річчя народження поета, літературознавця, письменника і вченого Богдана Лепкого, яка відбудеться в залі КУ-МФ 2118 вул. Блур захід.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Взаємини України й діяспори

Тісний духовний зв'язок української діяспори з Україною був від самого початку існування цієї діяспори, зформованої спершу з заробіткової, згодом політичної еміґрації. Заснувався тут десяток політичних партій, деякі пропаґували революційний, інші еволюційний шлях до відбудови втраченої державности, але всі вони стояли на державницькому принципі. Був час, коли в Америці появився гурток „прогресистів”, щось на зразок „радянофілів” у Західній Україні за влади Польщі між двома світовими війнами. Голодова облога у 1930 роках, винищення найвидатніших українських письменників у 60-их роках та Чорнобильська катастрофа зліквідували без решти „проґресистів”.

За царату й комуністичного режиму небагато українців з-посеред діяспори їздило в Україну. Це змінилося після проголошення суверенности в липні минулого року та набрало масового характеру після референдуму 1-го грудня 1991 року. Приїздили сюди найвидатніші діячі політики й культури України і їздили та продовжують їздити в Україну найвидатніші громадсько-політичні та культурні діячі з діяспори. Добре прислужився до взаємного зв'язку колишній амбасадор України в Організації Об'єднаних Націй Геннадій Удовенко, який нав'язав тісний зв'язок з українською громадою в Америці. Його відкликали до Києва і його наступник Віктор Батюк пішов слідами Удовенка: у минулий четвер, 9-го квітня, він виступив з доповіддю на форумі Наукового Т-ва ім. Шевченка у Ню Йорку.

Віктор Батюк, відносно молода, бо 42-річна людина. Він був членом Української місії в ООН, в останніх двох роках, брав теж безпосередньо участь у різних вирішних подіях в Україні, як наприклад конференції членських країн Співдружности у Мінську. Інформував про поступове нав'язування дипломатичних контактів із різними країнами в Европі і поза нею, які визнали державність України. Підкреслив рішення України бути безатомовою країною і приступлення нею до міжнародного договору, який зобов'язує до виключення зі своєї збройної сили ядрової зброї. Всупереч алярмовим вісткам про ніби загрозливе напруження конфлікту з Росією про Чорноморську фльоту — подав до відома, що однаково Боріс Єльцин, як і Леонід Кравчук відкликали свої декрети про власність Чорноморської фльоти та створили спільну комісію для розгляду і компромісового полагодження цієї справи. Що стосується різних застережень Вашінґтону на адресу України, висловив переконання, що відвідини генерала Костянтина Морозова та згодом президента Кравчука зліквідують всі непорозуміння. В. Батюк не скривав, що Україна мусить перебороти ще різні труднощі, зокрема, що стосується конфлікту з Росією. Він вказав на труднощі, що їх має Б. Єльцин з опозицією у парляменті, яка хоче обмежити його права. Батюк потвердив твердження, висловлене на цьому місці, що в інтересі України є перебування Єльцина при владі у Москві, бо переговори з Єльциним багато легші і кращі, як були би з екстремістом Руцьким. Незважаючи на всі труднощі на терені України та ззовні, Батюк висловлювався дуже оптимістично і не піддавав під найменший сумнів, що Україна, величиною території Франції, займе на міжнародному форумі видатне місце.

Сам факт виступу представника України в Організації Об'єднаних Націй на терені Наукового Т-ва ім. Шевченка при вщерть повній залі, заслуговує на признання. Це ще один доказ тісного безпосереднього зв'язку української громади в Америці з Україною і це ще один доказ, що й український Уряд визнає потребу зберігати і плекати цей тісний зв'язок. Авдиторія, перед якою виступив В. Батюк, вітала його й оплескувала, дякуючи за цей його жест. В. Батюк має тонке почуття гумору і кількакратно жартівливо відповідав на задані йому запити. Це був добрий, успішний вечір, на якому можна було переконатися, що Уряд в Україні висилає на дипломатичні пости якнайкращих людей.

АЛБАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ 96 голосами проти 35 проголосував за вибрання на пост президента країни лідера Демократичної партії 47-річного лікаря-кардіолога Салі Беришу.

Микола Бароболяк

ДЛЯ ШАПОШНІКОВИХ І КАСАТОНОВИХ — МЕМЕНТО

Юґославія не була до тієї міри унітарною державою як СССР. У її економіці була домішка принципів вільного ринку, робітник не був там таким невільником як у совєтській системі. Усе ж Юґославія уважається мініятюрою СССР, її населення творить усього яких 8 відсотків мешканців колишньої московської імперії. Юґославія була міні-імперією сербів. З проголошенням незалежности Словінії і Хорватії Юґославія розпадалась. Але як Ґорбачов в користь Росії, так лідер сербів Слободан Мілосевіч не давав за пропаще. А допомогла йому імперіяльна юґославська армія, генерали якої у більшості серби, вірили, що вони зможуть продовжувати автономне існування юґославських збройних сил, но й очевидно власне найвище становище, наче держава у державі. Щось на зразок аспірацій нам відомих російських генералів й адміралів, як Шапошніков і Касатонов.

Привід до виступу сербських генералів проти незалежницького руху словінців і хорватів дав непридуманий виступ хорватських націоналістів, деякі з яких плекають традиції четніків в час незалежности Хорватії під крилами Гітлера. На північно-східньому кордоні Хорватії живе понад пів мільйона сербів, які, як москалі на Україні, заселювали для безпеки імперії прикордонні смуги. Ненависть хорватів до тих сербських поселенців на хорватських землях накипіла віками. Та на жаль, аґресивні акції хорватів проти цих поселенців дали нагоду і виправдання сербському урядові пустити на хорватів союзні збройні сили зі сильним летунством, танками та іншими родами важкої зброї. Армія ця діє під переважною командою сербських генералів, яким не можуть уміститись у голові незалежницькі аспірації хорватів і словінців, як російським у стосунку до нас. В обороні Хорватії стали кволі хорватські сили, організовані на базі крайової ґвардії. Зудар був жорстокий і дуже кривавий. Втратила Хорватія. Сербське летунство знищило відоме дальматійське побережжя з його перлиною, відомим із старовинних пам'яток, Дубровніком. У північній Хорватії серби знищили такі осередки як Вунковар й Осієк. Прийшли до нас вістки, що в цій смузі потерпіли дошкульно й наші люди, хоч центр поселень українців більш на південь у Пріяворі.

Стосунок хорватів до сербів більш-менш такий як наш до росіян. Але, коли прийшла нагода, з нашої сторони не було таких проявів національної ворожнечі, які заіснували в Хорватії проти сербських поселенців. І хорватські націоналісти собі дещо погуляли. **Коли б наші націоналісти зробили подібну помилку, це дало б шапошніковим і касатоновим** теж причину інтервеніювати в користь шиканованих їх націоналів. Правда, читав я у львівській пресі, що група молодих людей під проводом Юрка Шухевича і Олега Вітовича вчинила бучу в домівці російської організації у Львові під закидом, що там готувались протидержавні акції, але це, мабуть, тільки епізод без серйозного відлуння. Про більше таких затій не чувати. А знаємо як вразливі є західні політичні кола на порушення „прав меншин”.

На що хочемо звернути увагу то те, що незважаючи на помилки хорватських націоналістичних кіл і дуже високу ціну, яку хорвати заплатили за безглузду в даних умовах провокацію — тисячі вбитими і пораненими, знищення матеріяльні — сербська військова мафія програла. І ця програна сербських імперіялістів мусить дати дещо для застанови московським. Минули бо часи, коли імперіялістам можна було проводити безкарно геноциди над підкореними народами. Нині з метою розмежувати сербів від хорватів уводиться на територію Хорватії. Сербське і хорватське населення змішане, 14,000 охоронних військ ООН. Ледве чи такі з'єднання заведено б на кордоні між Росією і Україною, коли б прийшло до порушення російськими військами наших кордонів. Усе ж цей акт повинен бути досить переконливим і для російських шовіністів.

Якщо йдеться про трагедію хорватського народу, то годиться згадати, що до аґресії сербів причинився теж факт, що західні держави, а особливо президент Буш, намагались за усяку ціну спасати цілість Юґославії, як федерації. Америка ще не вилікувалась із манії „перетоплюючого горщика”, і хоч не дуже то вдається їй „перетоплювати” досить уже „перетоплені англосакські і слов'янські елементи з африканськими, азіятськими, а навіть південно-еспанськими, то Буш дальше намагавсь переконати нас у відомій київській орації, що нам найкраще жити у спільноті під ...зорями Кремля. Намагання Буша, рятувати цілість Юґославії, сербські генерали могли прийняти, і певно брали, за сиґнал примусити непокірних хорватів не „рипатись”. Такі енунціяції, як київська, були рівно ж серйозною загрозою для нас, бо могли теж бути зле зрозумілими.

Якщо йдеться про Юґославію, як федерацію, то вона після проголошення незалежности Словінії, Хорватії і Боснії-Герцеґовіни, коли при сербах остається Монтенеґрія, ще не досить політично здетермінована Македонія та заселене албанцями Косово, яке не спішиться з відомих причин об'єднуватись із жебрацькою Албанією, то вона мабуть залишиться федерацією у цих обкроєних межах. Яких 12—15 мільйонів населення.

Яке наше відношення до подій у Юґославії? Хорвати, які протиставились із такими болючими жертвами сербським імперіялістам,

(Закінчення на стор. 3)

Любомир С. Онишкевич

СИМБІОЗА — УКРАЇНА І ЇЇ ДІЯСПОРА

I

Поміж українцями нашої діяспори, яка розкинена по цілому світі і іншими братами й сестрами в Україні існує сьогодні психологічна симбіоза, з якого користають обидві сторони.

Дехто каже, що це не симбіоза, а паразитизм: діяспора допомагає Україні не лиш матеріяльно, але й морально, а крім того — дипломатично: без діяспори світ не визнав би був самостійної української держави; можливо теж самостійної України взагалі не було б — бож, твердять ці люди, це завдяки величезному вкладові праці людей з діяспори, східні й південні землі України пробудились і в референдумі 1-го грудня 1991 91 відс. мешканців України проголосувало за незалежністю.

Це все правда. Заслуги діяспори в процесі пробудження українського народу і будови незалежної української держави — величезні. Але, я думаю, що — і то не лиш з психологічного боку — Україна дала діяспорі стільки ж само, що від неї отримала.

Бож всі ми знаємо, що українська діяспора в світі в 1980 роках була в стані великої кризи, можливо в останніх роках свого існування. Старші люди, які привезли із собою українськість із „старого краю”, почали вимирати, а молоде покоління почало щораз більш асимілювалось в етнічну масу свого оточення. Пригадаймо лиш, що почало діятись із багатьома нашими організаціями — їхнє членство з року в рік меншало, наснага до праці зникала, а щоразто частіше чули ми від молодших людей запитання: „Пощо це все? Яка ціль нашої організації, нашої праці?”

Думаю, що ще яких десять-двадцять років і наша діяспора вже майже загинула б була. Можливо, ще існували б були „кістяки” колишньої динамічної української громади, але в них не було б вже життя.

Події в Україні перейшли бурею по нашій діяспорі, яка раптом, протягом дуже короткого часу відродилась і зацвіла новим життям, як сухе перекотиполе зеленіє й покривається квітом після весняного дощу. Сьогодні вже ніхто не питає: „Пощо нас?” Кожний дуже добре знає, яка в нього мета. Люди, які давно вже відчужились від української громади, які вже може й забули свою мову, традиції, культуру — раптово стали ревними українцями. Навіть люди із якогось там третього, чи четвертого покоління й мішаних подруж, яким і на думку не приходило було їхнє українське походження, раптово відкрили своє „коріння” і з правдивою гордістю стараються допомогти призабутій батьківщині.

Без відродження України не було б і відродження нашої громади в діяспорі. Ми собі взаємно потрібні — і тут саме справжня симбіоза.

Але користь України діяспорі є не лиш на рівні громади, але й на вузькому особистому рівні, — так само, як користь Україні з діяспори є не раз на чисто особистому, психологічному пляні...

Люди з України стараються всіми силами зблизитись до нас в діяспорі — бо їм психологічно потрібно того „вікна в світ”, тієї втечі із їхньої замкненої провінційности, в якій вони жили. А діяспора їм це дає. Діяспора раптом показала їм еґзотику: космополітальний, міжнародний світ нових культурних засобів, нових можливостей, нових ідей, — як кольорові дарунки під ялинкою на Різдво... Перед нашими братами й сестрами по їхній зустрічі із представниками діяспори відкрився цілий новий світ: цікавий, багатообіцяючий, кольоритний, із майже любовною наснагою...

Як співається в популярній сучасній пісні з України:

А моя цьоця живе
у Занзібарі,
Виводить цьоца на фермі
кенґуру...
А я родився тут
на Україні,
Живу як раб, якось
не доберу...

Закінчення буде.

Володимир Баран

„Сонце у твоїх руках, радість у твоєму серці, любов у твоїй душі”

(Привіт, виголошений на відзначенні 90-ліття Едварда Козака у Дітройті).

„Оспівую зброю і мужа”. Так почав одну із своїх поем римський поет Овідій. Із повним правом можемо сьогодні вжити ці слова, вшановуючи людину, яка своїм небуденним талантом творила світло, радість і любов, а в своїй ранній молодості зі зброєю у руках, стоячи на варті, охороняла рідне місто. Бо хіба не любов до рідного краю, любов свого народу наказувала йому, як школяреві, брати кріс в руки і стояти на варті? А в дальшому житті, чи його літературна праця і образотворче мистецтво не викликали і далі не викликають в наших серцях радість, та не дозволяють погаснути любові до рідного краю?

Сьогодні ми відзначаємо 90-ліття Едварда Козака, в якому він цілком використав ті таланти, якими Бог щедро обдарував його. Використав для збагачення духовного дорібку нашого народу, нашої культури, яка, на жаль, протягом своєї історії, як недавно писала Ліна Костенко, аналізуючи появу генія, тільки частинно могла вільно розпростерти свої крила до вільного лету.

Його поява на полі нашої культури знаменна тим, що в його особі зосереджений не лише її один первень, його активність, як вияв творчого духу не заясніла лише в одному напрямі. Він, безперечно, український маляр, але його малярство із своїми питоменними рисами як ориґінальність, настроєвість, духовність переходить межі національної окремішности та стає здобутком загальнолюдської культури.

Але Козак не лише маляр. Він також письменник не менш ориґінальний, ніж маляр. І тут насувається певна думка. Коли б хтось нас спитав, хто був Тарас Шевченко, здивована відповідь була б: це наш національний пророк, це геніяльний наш поет. Що він був також знаменитий маляр, це вже менш відоме. Щось подібного є у випадку Козака. Ми багато більше знаємо його як маляра, ніж письменника. А все ж таки сучасний львівський критик називає його „Поет-генерал”. Бо поезію його він знаходить не тільки розсіяну в численних журналах, які появлялися в двадцятих і тридцятих роках, але також в його малярстві.

Картини його, в першій мірі ті, створені поза межами краю, є прекрасною симбіозою і радости і ностальгії. Коли ви в своїй хаті маєте його картину, а тяжко знайти українську хату без картини Козака, то переходячи попри неї, чи ви стримаєтеся від усмішки. Його картини не тільки тішать наші очі, але викликають в нас також глибокі почування, які в свою чергу викликають найкращі патріотичні поеми. І тут виявляється правильність окреслення Едварда Козака як „поета-генерала”. Він командує нашими душами.

Найбільш плідний час його творчого дерзання — це час між двома світовими війнами. Хоч під деякими оглядами, час цей не був легким для нас, через заведені надії та чужу владу, все ж здоровий український оптимізм проявився у розбудові господарського і культурного життя, залишаючи нам непроминаючі цінності. Ми були свідками буйного розвитку української періодики та взагалі видавничої активности. Появляються гумористично-сатиричні журнали, в яких співпрацюють такі відомі мистці як Микола Бутович, Осип Курило, Лев Ґец, Павло Ковжун, Микола Голубець, Едвард Козак. Пройшовши малярську школу Новаківського, Козак працює у видавництві Івана Тиктора. Появляються сатиричні журнали „Зиз”, „Комар”, який існував до приходу большевиків, в яких процвітає сатирично-гумористична карикатура, яка не оминає наймогутніших цього світу як Сталін чи Гітлер. Його літературна творчість, яка проявлялася в коротких фейлетонах чи оказійних віршах, діяла як цілюща вода на зболілі серця галичан по програній війні.

А коли прийшов час залишати батьківщину, в нових обставинах життя він не піддався зневірі, не опустив рук. У таборах в Німеччині очолив Спілку образотворчих мистців і своїм організаційним хистом був рушієм нашого мистецького життя в цій країні.

В Америці далі зосереджується на малярстві, а також на видавничому полі і здобуває не абиякі осяги. Він видає унікальний гумористичний журнал „Лис Микита”, який втішається серед української діяспори великою популярністю, якого з певною дозою зичливої пересади називали „найбільш поважною газетою”. Видає дві книжки прецікавих фейлетонів, в яких виявляє і похвалює, що добре і картає слабості та прогріхи еміґрації. У щоденній обстановці нового життя знаходить багато парадоксального, комічного, схопленого хоч би в оповіданні, де чоловік іде до праці мити посуд, щоб жінці купити машину до миття посуду. А в усіх тих оповіданнях роз-

(Закінчення на стор. 3)

Богдан Футей

ПРАВОВІ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

I

Від того часу як розпався Берлінський мур, політологи й економісти багато уваги приділяють питанню переходу держав Східньої Европи від командно-адміністративної системи до ринкової економіки. Помітно слабше наголошується процес переходу від командної системи до системи правопорядку, і зовсім нехтується те, що на цей правовий процес мають спиратися всі економічні зміни.

Народи Східньої Европи тривалий час були в ярмі, тож, коли вони прагнуть вповні насолоджуватися свободою зі всіма економічними вигодами, які вона дає, їм доконче необхідна правова система. Звісно, перехід до неї буде нелегким.

Недавні події в Україні, звідкіль я щойно повернувся, є блискучим свідченням тих труднощів, які перешкоджають країні на шляху до правової системи.

1-го грудня 1991 року всі жителі України, майже одностайно, висловилися за незалежність. Охрищений „революцією у бюлетневій скриньці”, Всеукраїнський першогрудневий референдум переконливо підтвердив Акт проголошення незалежности України, прийнятий українським парляментом 24-го серпня 1991 року, невдовзі після московського недавного заколоту „гекачепістів”. А ще за рік перед тим український Уряд прийняв декляpацію про суверенність України від імперського центру. В основі її правової системи лежала незалежність Києва від Москви. Зміни, спричинені Всеукраїнським плебісцитом, переінакшили карту Европи, зокрема карту самого Совєтського Союзу. Хоча Україні довелося подолати довгий і тернистий шлях до вимріяної свободи, в людях високосвідомих, тих, хто нині в парляменті країни є центром його міці й духу, завше відчувався помітний потяг до встановлення законопорядку.

Ліквідація української державности у 1920 році, голодомор тридцятих років, самовіддана боротьба України на двох фронтах — проти гітлерівської та сталінської окупації у Другій світовій війні залишила руйнівний слід у суспільній свідомості, Обрахунок людських жертв напротязі тих сорока років виносить 20 мільйонів.

Після Другої світової війни рух за національне самовизначення, викликаний усвідомленням страшних втрат, спонукав до пошуків нових форм активної дії, котра могла б протистояти нав'язаній совєтській дійсності.

Після усунення Хрущова від влади у 1960 році, в багатьох містах Совєтського Союзу виникають групи інтелектуалів і тверезо мислячих людей, що об'єднувалися й виступали з протестом проти чимдалі міцніючого брежнєвського режиму і заборони оприлюднення наслідків сталінізму. Арешти 1965 року правозахисників України та Москви започаткували розвиток руху правозахисників в Совєтському Союзі. Цей рух зростав і міцнів упродовж 1960—1970-их років. Досить поширеною була форма „Самвидаву”.

Історик Пітер Реддвей, говорячи про початок розвитку правової системи, що пустила своє коріння в русі спротиву шестидесятників, згадує насамперед „Хроніку останніх подій”, „Український вісник” та інші видання.

Протиріччя між совєтським законодавством та дійсністю стали тією точкою, біля якої об'єднувалася більшість дисидентських груп України та Совєтського Союзу. У 1972 році державний апарат відповів на дії української дисидентської групи зливою арештів: за ґратами опинилося понад п'ятдесят її найактивніших членів. Використовуючи так зване „телефонне правосуддя”, — лінію зв'язку „секретар компартії — суддя”, суд засудив кожного правозахисника в середньому до десяти років позбавлення волі. Суди на Україні почали активно виступати як обмежувачі свободи, а не як її ґаранти.

Від часу підписання Гельсікської Угоди в 1975 році український правозахисний рух активізується з новою силою. Українська Гельсінкська група помітно відрізнялася з-поміж решти дисидентських груп Совєтського Союзу своєю чисельністю. Свою діяльність група спрямувала на те, щоб примусити Совєтський Союз дотримуватися виконання Гельсінкської угоди. Завдячуючи власній активності самвидаву та підтримці радіо „Свобода”, „Голосу Америки”, Бі-Бі-Сі рух щодалі набував широкого розмаху.

З призначенням Ґорбачова на посаду генерального секретаря Компартії у 1985 році, Українська Гельсінкська Група була переформована в Українську Гельсінкську Спілку, котра пізніше перетворилася на Українську Республіканську партію. За 30 років її провідники розробили основи концепції правової держави, що базується на пошані прав людини, релігійній толеранції та захисті індивідуа від влади. Учасники Гельсінкської Спілки, всі колишні брежнєвські політв'язні, вірять в демократичні перетворення мирним, ненасильницьким шляхом. Співпрацюючи з громадською організацією „Рух”, вони привели Україну до „революції в бюлетневій скриньці”, що стала зародком нової демократії.

Україна — держава з населенням понад 52 мільйони — є п'ятою за обсягом країною Европи. Вона має потужну індустріяльно-промислову базу, а її сільськогосподарська продукція на увесь Совєтський Союз, виносить 25 відсотків. Економічно Україна посідає одне з найголовніших місць колишнього Совєтського Союзу. Вона має потужні наукові сили і технологічні потенції.

Продовження буде.

Зустріч з цікавою людиною

„Україна суверенна, єдина, нероздільна", — сказав Ераст Гуцуляк, голова координаційного Центру Канадського Товариства Прихильників Руху, виступаючи у неділю, 16-го лютого, перед українською громадою міста Тандер Бей.

Зустріч відбулася у просторій залі Товариства „Просвіта", яку відкрив голова Осередку Прихильників Руху Ілля Яремчук. У своєму вступі він сердечно привітав гостя, який дуже радо погодився приїхати в наше місто і поділитися своїми думками про Україну.

З коротким представленням Ераста Гуцуляка виступив заступник голови Осередку Михайло Савчук. Він сказав, що Е. Гуцуляк за професією фармацевт, широко відомий в колах фармокології, людина надзвичайно активна. Тим не менше, за останні два роки Е. Гуцуляк сім разів побував в Україні. Це якраз свідчить про те, що перед нами великий та відданий патріот України, який не жаліє ні сил, ні часу та фінансових засобів для допомоги Україні.

З промовою виступив Е. Гуцуляк, в якій поділився своїми враженнями щодо останньої поїздки в Україну. Кожний раз, коли він бував там, його приємно вражали колосальні зміни в народі на шляху до демократії. Важливу ролю в цьому напрямку відігравав і відіграє Рух, який вже увійшов в історію, як Рух за демократію, плюралізм і суверенність. Тепер Рух знаходиться на новому етапі своєї беззбройної боротьби за побудову держави, яка вийшла з економічних, екологічних і моральних руїн переможцем.

Буваючи в різних місцях України, Е. Гуцуляк виступав з промовами. Особливо важливими були його доповіді у східних і південних областях, де проживає багато росіян. Його виступи сприймалися з неабиякими зацікавленням, як до людини, яка прибула із-за океану, яка розмовляє „чистою" українською мовою і говорить про болючі проблеми всіх національних меншин, які населяють територію України.

Е. Гуцуляк відзначив також, що новообраний президент України Леонід Кравчук, колишній комуніст, надзвичайно сильно змінився в своїх поглядах і діях, і робить все необхідне для повнокровного функціонування молодої української держави.

Голова Координаційного Центру сказав, що в найближчому часі буде відкрите посольство України в Оттаві і серед ряду багатьох кандидатів, висунутих на посаду посла, головним претендентом є депутат Верховної Ради і голова Української Республіканської Партії — Левко Лук'яненко.

Із словами щирої вдячності Е. Гуцулякові за змістовну доповідь виступив голова Відділу Конґресу Українців Канади в Тандер Бей Петро Михайлишин. До речі, слід зазначити, що напередодні, в суботу, завдяки вмілій організації П. Михайлишина відбулася пресконференція у зв'язку з приїздом Е. Гуцуляка, в якій гість відповів на численні запитання тележурналістів.

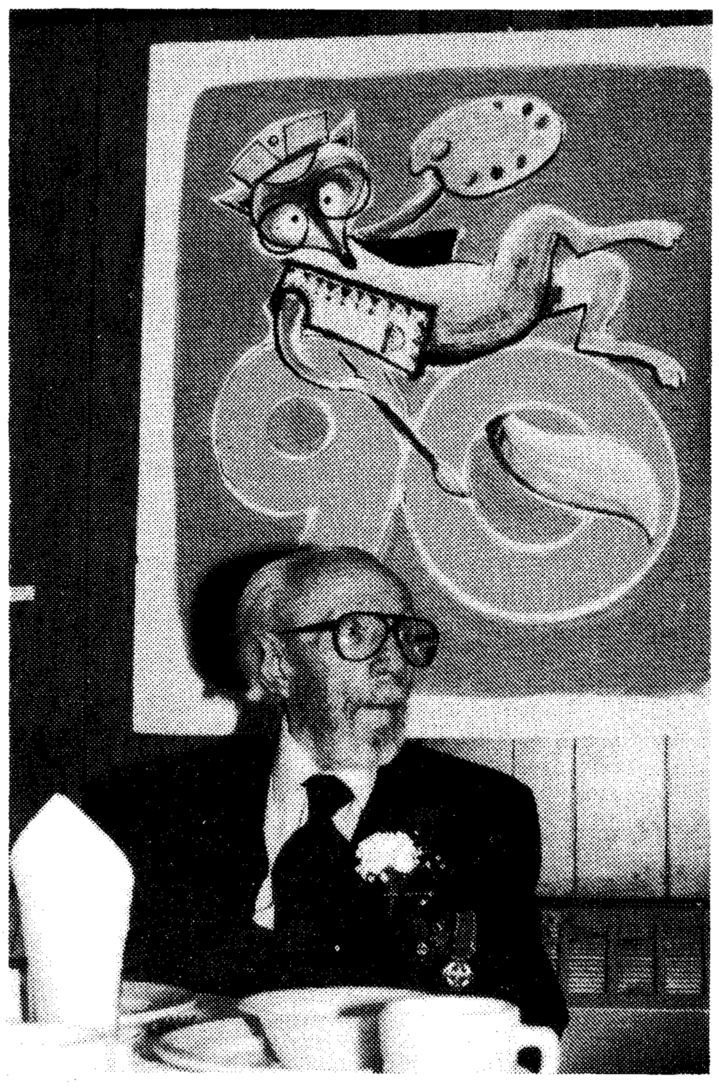
На заклик П. Михайлишина українська громада Тандер Бей пожертвувала 10,840 дол. на потреби Руху. Зустріч завершилась виконанням гимну „Ще не вмерла Україна" хоча, як зазначив Е. Гуцуляк, вже є нові слова Дмитра Павличка до нового гимну.

Кавою і солодким приймала Оля Михайлишин, а люди знайомились з Е. Гуцуляком, задавали питання та бажали йому кріпкого здоров'я і дальших успіхів.

Мирослава Грудка

ЗГІДНО З УРЯДОВИМ звітом, у ЗСА є понад 45,000 місць, які є в той чи інший спосіб занечищені радіоактивними речовинами. У закюченні цього звіту науковці закликають до негайних заходів очищення. Досліди були зроблені для Агенції охорони довкілля та на думку аналітиків повинні б зрушити відповідні урядові агенції, до Білого Дому включно, щоби почати протидію.

Відзначення 90-ліття Едварда Козака

Едвард Козак у день свого 90-ліття.

Стало вже традицією української громади Дітройту відзначати як радісну подію кожне п'ятиліття Едварда Козака. Для організаторів цього відзначення, якими є шанувальники його багатогранного мистецтва, при значній допомозі членів його родини, — це завдання дуже приємне. Бо коло цих людей широке, а в особі Едварда Козака український народ має людину, яка в історії нашого малярства та письменницької діяльности займає унікальне місце.

На прохання організаторів, з далекого Ню Йорку прибула Уляна Старосольська-Любович, щоб як близька і сердечна приятелька родини Козаків, впровадити до програми відгомін щирої, давньої приязні, інтимного знання родини, та проводити програмою в спосіб, в який може провести близька та віддана людина.

У провадження цієї інтимної, теплої зустрічі У. Любович вложила щирі почуття, поснані з гумором.

На початку програми було відчитано вступне слово В. Барана, яке в його відсутності прочитав Ігор Козак. „Листопадове листя", вірш Богдана Нижанківського, прочитав Роман Тарнавський. Далі слідували вірші Едварда Козака „Весна", „Цензура", „Ранок", „П'яте через десяте", які як змістом, так і стилем виявляли „козацький" підхід. Читав вірші студент Роман Колодчин, який вив'язався із свого завдання дуже добре. Пісні „Синя чічка" Гайворонського і „Накрила нічка" Купчинського у виконанні Христини Липецької пригадали часи молодости ювілята. Оповідання „Що він за один і звідкіля взявся Гриць Зозуля" у драматизованій формі виконали Рома Дигдало, Василь Колодчин і Роман Тарнавський, скеч „В лікарні" — Наталка Гевко. Надійшли численні привіти, між іншим від Владики Інокентія Лотоцького, відомих діячів літературного і мистецького світу, від управи Львова, яка надала ювілятові звання почесного громадянина міста Львова.

З ініціятиви Василя Колодчина відспівано ювілятові „Многая літа", а кінцеву молитву провів о. д-р Себастіян Сабол, ЧСВВ, дякуючи Богові, що дав нам Едварда Козака та нагородив його талантами, які принесли нашому народові так багато користи і радости.

Моральний успіх цього відзначення, яке зустрілося з повним вдоволенням ювілята та запрошених гостей, було висілдом співпраці родини і приятелів, яких очолювали Ліда і Василь Колодчини.

Володимир Баран

„Сонце ..."

(Закінчення зі стор. 2)

сіяні перли здорового, ясного глузду та здорової філософії, яку звичайно виголошує славна літературна постать Гриць Зозуля. Це все подане в оригінальній, ним створеній мові. Книжки ті багато ілюстровані типами нашого села, вміло доставлені до змісту фейлетону.

Він надзвичайно плідний маляр, так якби хотів, щоб кожна українська хата мала перед очима шматок рідної землі. Ніжною рукою він затримує нас, і не дозволяє нам відійти від себе самих. Його картини напоминають нас постійно: „Не забувай, хто ти". Виставки його картин в різних містах нашого поселення ставали завжди знаменною мистецькою подією.

В останні роки, відколи стало можливо, багато мистців відвідували Україну зі своїми творами. Відвідав також і Козак. Не з'їздив він там із власної ініціятиви. Для нього — це була велика фізична посвята. Поїхав він туди, бо його просили. І ті запрошення були такі щирі, такі настирливі, що, незважаючи на своє тендітне здоров'я, він поїхав. І Львів відкрив йому своє серце. Вітав його як славного сина, як володаря душ. Характерним є те, що також радісно вітала його молодь. Може, це відгомін почуття вдячности цієї молоді, яка виростала на його творчості для неї. При відвідуванні однієї мистецької школи молодь цілувала його в руку. І сказав львівський критик: „Своєю спостережливістю він синтезує, узагальнює і тоді творить образ. І в ньому він виявляється не лише як майстер смішного, поважного, оригінального, а найвищою мірою поет".

І в цьому його сила, в цьому його значення, в цьому його безсмертя.

Триєдине свято

Цьогорічне святкування ювілейних дат Тараса Шевченка стали радісним здійсненням віщувань геніяльного поета: „Встане Україна!".. В усвідомленні цих звершень українці Сан Дієго в неділю, 15-го березня, вшанували свого легендарного пророка доповіддю о. проф. Миколи Степаненка та мистецькими виступами місцевих талантів.

Названа доповідачем доповідь „Т. Шевченко — апостол правди і науки" характеризує сьогоднішнє відзначення „святом всенароднім і триєдиним", оскільки в ньому втілюється народження поета, поява його „Кобзаря" і ювілеї державно-творчих зусиль Шевченківської України. Із непослабленою увагою вислухано цю глибоко змістовну й аналітичну доповідь відомого громадсько-політичного діяча, який завершив свою багатогранну діяльність в лоні Української Автокефальної Православної Церкви як її духовник.

Виступ королеви „Української Хати" Наталки Пом'як, декламації внуків Григорія Китастого — Христинки і Марка Китастих, мелодекламація Г. Хоткевича „Катерина" у супроводі бандури Андрія Китастого — були частиною Щедро оплесканої програми поклону Т. Шевченкові.

Громадський „соловейко" Люся Цюра-Біляїв під акомпаньямент піяністки Дж. Прім виконала „Ой, гляну я подивлюся", „Нащо мені чорні брови" та „Ой, не світи місяченьку", як завжди очаровуючи присутніх високомистецьким обдаруванням.

Вперше місцева громада познайомилась із талановитим декляматором і співаком Петром Марцинівим, який прикрасив свято двома декламаціями „Чи так воно колись було" і „Лицар, що визволив Україну". Свято закінчилось спільним співом національного гимну. Збірку при вступі передано на Фонд Дітям Чорнобиля.

О. Скоп

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Туреччини застерегло багдадське керівництво від будь-яких ворожих дій щодо летунських сил країн антиіракської коаліції, які здійснюють лети над північними районами країни. Застереження прозвучало у зв'язку з тим, що іракські частини перескли 36 паралель, яка була визначена ООН умовним кордоном зони безпеки, створеної для курдів. Після жорстоких обстрілів зони безпеки Ірак ввів туди танки і артилерію.

Чи Закарпаття...

(Закінчення зі стор. 1)

Лагодин точніші вияснення для цієї специфічної ситуації, що тепер на Закарпатті, та вона вияснює, що ані Мадярщина, ані Чехо-Словаччина тепер не є зацікавлені в займанні Закарпаття і тому населення бажає бути в рамках України самоврядною, а не автономною частиною із власним економічним порядком.

Тут ця активістка і патріотка Закарпаття підкреслює, що вони не хочуть бути в Галицькій Асамблеї, а таки окремо, і що мають до того усі дані із найважливішими тепер економічними ресурсами.

Ось, наприклад, в її рідному Берегові вже є від 1965 року міжнародне підприємство „Глобус" яке розвивається тепер дуже добре та займається економічною і культурною виміною, в якій і вона бере участь.

Все це нам тут видається мале та мимоволі насувається питання, чи слід так розділювати щойно з'єднану територію України на такі дуже окремішні округи. Проєкт закону про цю угорську автономну округу імпозантний, довгий та складний і ми, читаючи його, не можемо позбутися наших особистих сумнівів. Але рівночасно у нас на руках стаття п. н. „Ми проти політичних махінацій", в якій громадяни ЗСА, представники уряду Карпатської України і Карпатського Союзу, подають історичні факти із передвоєнних і післявоєнних часів, на підставі яких Чехо-Словаччина і Мадярщина зреклися усіх претенсій до Карпатської України, а бажання бути в рамках України висловили русини-українці краю ще в 1919 році і тому різні наміри тепер знову приєднатися до тих держав є безпідставні. Збалансувати ці дві течії однак не є легко, а нам, як стороннім, також не легко вповні зрозуміти стремління наших братів-закарпатців. Добре, отже, коли українці в ЗСА мали послухати на цю тему вияснення тепер активної політичної та професійно Т. Лагойди.

В. Корчинський...

(Закінчення зі стор. 1)

ві поліси й інше. „Ми багатіємо, — говорив В. Сохан, — ми маємо великі можливості, — потрібно доконче нових молодих людей".

Після цього було багато цікавих запитів до доповідача, як також розвинулася дискусія, в якій обговорювали різні проблеми. Голос забирали: д-р І. Гвозда, М. Сидорович, Г. Гаврищків і його дружина, І. Пиндус, М. Середович і інші. Говорено в дискусії теж про видання УНСоюзу. Велике признання було для „Українського Тижневика". Окружний Комітет подбає про те, щоб 100-ліття УНСоюзу випало якнайкраще. Внесків й інших справ не було.

Голова В. Корчинський подякував усім за участь і плідну дискусію. Молитвою закінчено наради. Відтак відбулася перекуска, яку приготовила Н. Велич. Розмови протягнулись в дружній атмосфері.

Для Шапошнікових...

(Закінчення зі стор. 2)

скривавились і в нашу користь. Їх акції вилляли без сумніву дещо зимної води і на запалені російським шовінізмом голови усяких шапошнікових і касатонових. Це повинно допомогти їм зрозуміти, що нації в поході і часи політичного імперіялізму безповоротно минули.

Американці зацікавлені українськими писанками

Т. Осадца серед вчительок.

(Фото: О. Федорчук)

Недавно в Колумбусі, Огайо, відбувся курс писання писанок, організований Українським Культурним Товариством Огайо.

Я зайшов до кляси саме тоді, коли вчительки мистецтва середніх шкіл Огайо, для яких був створений цей курс, отримали завдання виготовити власноручно писанку. Панувала надзвичайна тиша. Повітря наповнював солодкий запах розплавленого воску, який примушував відірватися від усього буденного, полинути у спогади, на рідну Україну. В одну мить в пам'яті постали усі наші народні звичаї, усі традиції, згадалося рідне село, де перед Великоднем кожна господиня старалася показати свою майстерність — виготовити таку писанку, якої жодна сусідка не могла б зробити. Цю рису також можна було прочитати на обличчях згаданих вчительок. Як вони, захоплені цікавими розповідями сестер, наших майстринь цього чудового мистецтва — Тані Осадци і Аки Перейми, обережно виводили акуратні лінії! Незабаром вони передаватимуть свої вміння учням. Для цього комітет „Писанка", до якого входять Магда Колцьо, Арка Мельник, Марійка Гаврилюк-Гордон, Віра Покора, Ганя Кобринська-Есенгай та Леся Мельник, розіслав брошурки до 200 шкіл.

4-го квітня відбудеться конкурс. Учні повинні будуть пристосувати мотиви писанки до ілюстрації відкриття нового світу. Тим самим комітет „Писанка" заохочує учнів до участи у святкуванні 500-річчя приїзду Колюмба до Америки. До жюрі конкурсу ввійдуть три професори мистецтва з університету.

Українське Культурне Товариство призначило нагороди для переможців конкурсу: перше місце — 50 дол., друге — 25 дол., третє — 15 дол.

Олександер Федорчук

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в четвер, 9-го квітня 1992 р. по короткій недузі відійшов у вічність в шпиталі у Сан Дієго, Кал.

наш дорогий

МУЖ, ШВАҐЕР і СТРИЙКО

бл. п.

ПЕТРО ЦАПАР

нар. 22-го вересня 1908 р. в селі Пільна Тернава, Камінець Подільський

Тіло покійного буде перевезене на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться 14-го квітня 1992 р. о год. 1-ій по пол.

У глибокому смутку:

дружина — ЮСТИНА
братова — ДАРІЯ ЦАПАР-БАРОН
братанка — ЗВЕНИСЛАВА ЦАПАР-КЛЕМ з родиною
братанки — ОЛЕСЬ і ЛЮБОМИР ЦАПАРІ з родинами
та ближча і дальша родина в Україні
та друзі і приятелі в Сан Дієґо, Кал.

Замість квітів на свіжу могилу родина просить складати пожертви на видання шкільних підручників в Україні, пересилаючи пожертви до ЗУАДК-у в Філядельфії, Па.

У глибокій жалобі сповіщаємо всіх православних українців, що 22-го березня 1992 р. в Каліфорнії на 86-му році життя, після операції, від серцевого удару спочив у Бозі

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ

ВЛАДИКА ІЗЯСЛАВ

(в мирі ІВАН ГОНЧАРІВ),

Архиєпископ Чигиринський, священик УАПЦ з 1950 року по прослуханні восьми семестрів в Богословській Академії УАПЦ в Мюнхені, священик-місіонер в стейтах Ореґон, Вашінґтон і Каліфорнії, з 1981 року Єпископ, а з 1988 року — Архиєпископ і Голова Собору Єпископів УАПЦ (Соборноправної) в США, активний учасник Канонізаційного Собору Київських Митрополитів Василія і Миколая, як священомучеників та Собору Поєднання двох частин УАПЦ (Соборноправної).

ПОХОРОНИ 26-го березня 1992 р. в Сан Франсіско очолив Преосвященний Єпископ Олександер. Поховано Покійного на Сербському православному цвинтарі в м. Кольма.

Прохаємо про молитви за Його душу.

Мала Рада УАПЦ (Соборноправної) в США

ХОЧ РЕСПУБЛІКА Боснія і Герцоґовина стала незалежною і її суверенітет визнали ЗСА і країни Европейської спільноти, там все ще стаціонують 100,000 вояків так званої Юґославської народної армії, яка підтримує сербських екстремістів, сприяючи розпалюванню міжнаціональної війни. В середу, 8-го квітня, сербські партизани при підтримці армії захопили місто Зворнік, переважну більшість населення якого складають слов'яни-мусулмани. Збройні сутички в республіці ставлять під сумнів введення мироносних сил ООН.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Інтер АК — 5:0

Футболісти УСК успішно продовжують виступати за чемпіонат III дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку. В чергових змаганнях в неділю, 29-го березня, УСК здобув високу перемогу — 5:0, цим разом з клюбом Інтер, який виступає в групі „Червоні". Вже до перерви наші футболісти вели 4:0, що його здобули Роман Плісак (2), Сабальякас і С. Коваленко.

Після відпочинку УСК продовжував на грищі домінувати, але знизив темп, що уможливило суперникам вдало ліквідувати чергові наступальні акції нашого нападу. В кінцевій фазі тієї зустрічі оборонець Інтеру жорстоко повівся з напасником УСК поблизу воріт і суддя призначив карний стріл, з якого В. Коваленко здобув ґоля — 5:0.

Склад УСК: Обрі, Осланович, Кент, Волдовіно, Воніро, В. Коваленко, Сабальякас, С. Коваленко, Боні, Гарві, Плісак, Турко, Кристіяно, Семиляк, Карльос. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

С. К.

УСВТ „Ч. Січ" — Морріс Мітіор СК — 0:1

У черговій рунді змагань за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, ігри якої пройшли в неділю, 29-го березня, Ч. Січ" зустріла сильний шотляндський клюб „Мітіор", з яким зазнала поразки мінімальним вислідом — 0:1. Звітові змагання пройшли у швидкому темпі, в яких футболісти обидвох дружин докладали значну дозу завзяття. Ведення 1:0 шотляндці здо були кілька хвилин перед перервою. Цей ґоль, як пізніше виявилося, і вирішив долю змагань.

У другій половині „січовики" провели серію гарних акцій у підворіття гостей, одначе жодну не змогли завершити ґолем. У кількох випадках в цьому теж перешкодив лінійний суддя, що зупиняв наш напад, вказуючи явно несправедливо на „офсайди". Кінцівка зустрічі була цілком за „січовиками", однак вислід не змінився до кінцевого свист ка. Реорганізований склад „Ч. Січі", якщо працюватимуть над собою футболісти, матиме кращі перспективи в майбутньому.

У складі дружини виступали: Хамуляк, І. Паливода, Осовський, П. Паливода, Науменко, Варянка, Ґав дяк, Яворський, Кохановський, Лясота, Торій, Кейвин, Мирфі. Провідник і тренер Михайло Паливода.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Продовжуються футбольні ігри першого чемпіонату України, а також за чашу країни. Слідом за клюбами вищої ліґи пішли клюби першої ліґи, які виступають у двох групах „А" — 14 клюбів і „Б" — 15. Якщо йдеться про ігри за чашу, то в них клюби вже відбули 1/8 фіналу.

В зустрічах випали такі висліди: „Чорноморець", Одеса—„Полісся", Житомир — 7:1, „Металурґ", Запоріжжя — „Вагонобудівник", Стаханов — 7:0, „Динамо", Київ — „Скала", Стрий — 2:1, „Кривбас", Кривий Ріг—„Торпедо", Запоріжжя — 1:0, „Кремінь", Кременчук—„Нафтовик", Охтирка — 0:1, Металіст", Харків— „Кристал", Чортків—2:0, „Шахтар", Донецьке — „Карпати", Львів—2:0, „Дніпро", Дніпропетровське—„Буковина", Чернівці—3:1. Клюб, що здобуде Чашу України, буде змагатися восени за чашу Европи. Цікаво проходить чемпіонат вищої ліґи. Ще недавно московські футбольні чиновники лякали українські клюби, що коли вони вийдуть з імперської ліґи, знизиться їх кляса, мовляв, не будуть мати сильних суперників в Україні. Тим часом, як показують висліди в Україні, знайшлися гідні конкуренти клюбам, що досі виступали у „всесоюзній" вищій лізі. Після третьої рунди змагань показники табель обидвох груп вищої ліґи очолюють улюби, що в минулому змагалися в нижчих клясах. В групі „А" позицію лідера займає „Таврія", Симферопіль (5 точок), в групі „Б" „Буковина", Чернівці (теж 5 точок).

Лещатарські змагання, присвячені незалежності України

Недавно у Ворохті відбулися зимові спортові ігри серед обласних галузевих профспілкових формувань, дружин міських рад з участю делеґацій Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей, що були присвячені незалежності України. Ці великі змагання організувало відновлене СТ „Україна", що вже діє у Львові й Івано-Франківському. У змаганнях стартувало 7,000 змагунів і змагунок з різних ділянок зимового спорту. Переможцями вийшли Марія Гайова, Ігор Гарбуз, Леся Садовник, Федір Іващенко, Богдан Негрич, Михайло Молдавчук, Олексій Поп'юк, Степан Овчар, Руслан Остапишин, Роман Тка чук і родина Замятіних.

Подав **О. Т.**

68-мі Річні загальні збори УСВТ „Чорноморська Січ"

Нюарк, Н. Дж. — Збори відкрив голова т-ва Мирон Стебельський, який зазначив, що „Ч. Січ" — це найстарше наше спортово-виховне товариство, що безперервно працює для нашої молоді, а тепер, з постанням незалежної української держави, взяло на себе ще й нові завдання — плекати зв'язки зі спортовою молоддю України. Відтак збори перебрала Президія, вибрана в складі: проф. Михайло Цяпка — голова, д-р Євген Перейма — заступник і д-р Орест Попович — секретар. Після одноголосного прийняття номінаційної комісії в складі: Омелян Твардовський, Роман Пиндус, Христина Процюк і мґр Осип Труш, голова т-ва відчитав протокол з минулорічних зборів пера Андрія Воробця, котрий прийнято одноголосно. Далі звітували: О. Твардовський — заступник голови, керівник спортової секції і пресовий референт, мґр О. Труш — секретар, Дмитро Бобеляк — фінансовий секретар господарської секції, який відчитав свій звіт, а також звіт фінансового секретаря спор тової секції Надії Бакун, Олександер Напора — імпре зовий референт, футбольні ланкові: Михайло Паливода — провідник і тренер І дружини, Олег Колодій — провідник дружини юнаків, Михайло Гординський — провідник дружини старшого доросту і д-р О. Попович — ланковий шахів. В кінці звітував голова т-ва М. Стебельський.

Головний звіт зі спортової діяльности виголосив О. Твардовський, який підкрес лив, що в минулому році спортовці „Ч. Січі" не тільки продовжували змагатися на американському континенті, але й перший раз в історії репрезентували т-во в Україні. Члени Проводу т-ва М. Стебельський, О. Твардовський, О. Напора, д-р О. Попович, Євген Чижович і Марійка Бокало були головними рушіями історичної поїздки УСЦАК в Україну з нагоди святкувань ювілею СТ „Україна" Львів у червні 1991 року. До репрезентацій УСЦАК „Ч. Січ" дала 16 змагунів, трьох керівників збірних: Є. Чижович і В. Василак — футбол, М. Бокало — плавання і д-р О. Попович — шахи, та капітана збірної жіночої відбиванки Аню Тершаковець.

Вліті 1991 року успішно проведено 22-гу з черги чотиритижневу Спортову Школу на Оселі „Верховина". Школа мала п'ять інструкторів з України, а діти і молодь прибули до неї не тільки з Америки, але й з Англії та Німеччини.

Футбольна ланка т-ва мала чотири дружини. Перша дружина змагалася у півпрофесійній лізі Ґарден Стейт Саккер Ліґ під проводом М. Паливоди. У своєму окремому звіті М. Паливода сказав, що було б побажаним зміцнити нашу дружину змагунами з України, але на це потрібно для них праці. Перша дружина здобула перше місце в турнірі Українського Фестивалю, четверте місце в міжнародному турнірі на „Верховині" і друге місце в літньому турнірі „Гакен Пшор". Про діяльність дружин юнаків та старшого доросту звітували їхні керівники О. Колодій і М. Гординський. В турнірі Українського Фестивалю ці дружини зайняли відповідно перше і друге місця. Обидві дружини тренує тепер Ігор Чупенко. Під кінець минулого року створилася ще дружина молодого доросту (до 10 років), яку веде Мирон Клебан.

О. Твардовський подав короткі звіти про ланки відбиванки, плавання і тенісу. Ланка відбиванки мала дві жіночі дружини, що їх очолювали сестри Аня і Олександра Тершаковці і дві чоловічі дружини, що їх провадять Олесь Гладкий і Адріян Стасюк. Жіноча дру жина кількакратно здобула місця в першій трійці в турнірах ЮСВБА, а на турнірі СУМ в Йонкерсі та на чемпіонаті УСЦАК обидва рази перше місце. Дружина чоловіків здобула кілька третіх місць в турнірах ЮСВБА, перше місце в турнірі СУМ в Йонкерсі і третє місце в чемпіонаті УСЦАК. Плавацька ланка під проводом М. Бокало внесла значний вклад у репрезен тацію УСЦАК, що поїхала в Україну. Плаваки „Ч. Січі" змагалися теж на першенствах УСЦАК. Тенісова ланка під проводом Ігоря Лукова тепер у процесі будови нової зміни з молодих випускників Спортової Школи. Крім чисто спор тової діяльности, т-во проявило себе теж в інших ділянках, таких як святомиколаївська зустріч для свого доросту, коляда і видання 28-го числа свого журналу „Наш Спорт".

Окремо звітував д-р О. Попович про шахову ланку, для якої найсвітлішою подією 1991 року була участь в історичній поїздці УСЦАК в Україну. В складі репрезентації УСЦАК з шахів на шістьох змагунів було трьох майстрів з „Ч. Січі": д-р О. Попович (організатор і керівник), Петро Радомський і Степан Стойко. Січовики були єдиними шахістами УСЦАК, що здобули в Україні плюсові висліди: Радомський — 6.5:2.5 і Попович — 4.5:3.5. „Ч. Січ" була спонзором і господарем шахового турніру УСЦАК, на якому січовики Радомський і Стойко виграли спільний чемпіонат.

У своєму звіті голова Мирон Стебельський ще раз повернувся до події ч. 1 в житті нашого т-ва в 1991 р., а саме історичної поїздки в рамках УСЦАК на змагання і зустрічі в Україні. Україна прийняла нас щиросердечно і наша молодь повернулася звідти збудована. Ми, зі свого боку, зробили там велику усвідомлюючу роботу. Голова підкреслив міцне фінансове становище т-ва і подякував усім членам Управи за тяжку й гармонійну працю.

Після запитів і дискусій над звітами контрольна комісія запропонувала уділити уступаючій Управі абсолюторію, що прийнято одноголосно. На внесок номінаційної комісії збори одноголосно вибрали нову Управу в такому складі: М. Стебельський — голова, О. Твардовський — перший заступник і керівник спортової діяльности, І. Луків — другий заступник і ланковий тенісу, мґр О. Труш — секретар, Христина Процюк — англомовна секретарка, Д. Бобеляк — фінансовий секретар, О. Напора — імпрезовий референт, Р. Пиндус — референт зовнішніх зв'язків, О. Твардовський — пресовий референт україномовний, А. Воробець — пресовий референт, англомовний, М. Лесько, Є. Бренич, Олена Колодій — комітет коляди. Ланкові: перша футбольна дружина — М. Паливода, мол. юнаки — О. Колодій, доріст старші — М. Гординський, доріст молодші — М. Клебан. Жіноча відбиванка — А. Тершаковець — Томко, чоловіча — О. Гладкий, пла вання — М. Бокало, шахи — д-р О. Попович, настільний теніс — Ю. Храневич.

Контрольна комісія: інж. О. Сташків, В. Василак, д-р Є. Перейма.

Товариський суд: Л. Лапичак-Лесько, Я. Олесницька, К. Гречак. Правний дорадник Управи т-ва д-р Н. Олесницький.

Збори прийняли пропозицію зміни точки статуту Т-ва, на підставі якої від тепер загальні збори будуть відбуватися що 2 роки.

На внесок голови т-ва, збори одноголосно зложили формальну подяку Надії Бакун за її працю для т-ва. Після деяких дискусій збори закінчено і відбулася товариська перекуска.

Д-р Орест Попович,
секретар зборів

„Лицарі" в Міннеаполісі

Недавно „Лицарі", українська футбольна дружина в Міннеаполісі, закінчили сезон змагань переможцями, не програвши ні однієї гри у футбольних змаганнях в закритій залі. „Лицарі" закінчили сезон з вислідом сім перемог, одна нерішена. В середньому вис ліди були 7—3 на користь української дружини. Склад чемпіонів: Марко Підгайний, Андрій Підгайний, Лю бомир Микуляк, Івась Крамарчук, Михайло Чіхрай, Олександер Коноплів, Юрій Лучко, Михайло Павлишин і Юстин Каркоць.

„Лицарі" — це дружина при осередку СУМА ім. гетьмана Івана Мазепи в Міннеаполісі. Опікунові дру жини Юрієві Никифорукові належить щира подяка за його моральну і матеріяльну допомогу дружині. Заслуги здобуття чемпіонату належать дружній співпраці грачів, а також підтримка молоді і української громади в Міннеаполісі.

Н. Н.

● РОЗШУКИ ●

Михайло Солтис
пошукує свого діда
ФЕДІРА СОЛТИСА,
який виїхав з нашого рідного села Онишківці Кременецького повіту, Україна в 1914 р. і оселився в Чикаґо, Ілл. Хто знав би про нього або його родину прошу писати на адресу:
Michail Soltys
18249 73rd Ave. B-202
Bothell, WA 98011, U.S.A.

● РОЗШУКИ ●

Мельник Броніслава
пошукує свого стрийка
СПЛАВНИКА АНДРІЯ
нар. 1923 р. Батько з 1913 року ще живе в Україні. Хто знав би про нього або він сам прошу писати:
283215 Україна
Тернопільська обл.
Монастирський р-н
с. Барвінкове
Мельник Бронислава Петрівна

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРҐАРЕТА К. ГІЛЬШЕР член УНС Відд. 55-го Т-ва св. Михаїла вБалтиморі, Мд. (Кюртіс Бей) померла 4-го листопада 1991 року на 78-му році життя. Нар. 1-го жовтня 1913 року в Мериленд. Членом УНС стала 1973 року. Залишила у смутку внучку Кетлін Голл і внука Кеннет Гільшера. Похорон відбувся 11-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Хреста в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Маріянна Ціздин, секр.

МАРІЯ ВОРОБЛЕВСЬКА член УНС Відд. 21-го Т-ва „Запорозька Січ, Джансон Сити, Н.Й. померла 28-го грудня 1991 року на 95-му році життя. Нар. 1896 року в Галичині. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку 3 доньки, 5 внуків, 12 правнуків та парафіяльну громаду. Похорон відбувся 31-го грудня 1991 року на цвинтарі „Кальварія" в Джансон Сіті, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Бараник, секр.

ІВАН ЗЕЛВАК член УНС Відд. 104-го Т-ва ім. св. Миколая в Перт Амбою, Н.Дж. помер 20-го грудня 1991 року на 74-му році життя. Нар. 1917 року в Шамокіні, Па. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку брата Володимира і дві сестри Анну Дротар і Марію Маркаданті та одного племінника. Похорон відбувся на Rosehill Cemetery in Matawan, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Матковський, секр.

АНАСТАЗІЯ ЛЮТИЙ член УНС Відд. 127-го Т-ва ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й. померла 5-го грудня 1991 року на 85-му році життя. Нар. 25-го квітня 1906 року в Україні. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку дочок — Мілдред Свіні і Анну Боровець з родинами, семеро внуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 9-го грудня 1991 року на цвинтарі Св. Хреста в Лакаванна, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Гаравус, секр.

МИХАЙЛО ФІЛЬ член УНС Відділу 13-го Т-ва ім. св. Миколая у Вотерліті, Н.Й. помер 30-го грудня 1991 року на 64-му році життя. Нар. 1927 року в Стежниці, Україна. Членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку дружину Мейбл, сина Михайла і дочку Катерину, трьох братів і дві сестри з родинами та дальшу родину і приятелів. Похорон відбувся 2-го січня 1992 року на цвинтарі св. Миколая в Колоні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Павло Шевчук, секр.

ОЛЬГА ЗАДОРОЖНА член УНС Відд. 490-го Т-ва ім. Івана Франка в Ірвінґтоні, Н.Дж. померла 10-го грудня 1991 року на 74-му році життя. Нар. 1917 року у Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку мужа Михайла і сестру Емілію Вест.

Вічна Їй Пам'ять!

Г. Чорномаз, секр.

ВАСИЛЬ ГНАТІВ член УНС Відд. 123-го Т-ва ім. св. Марії в Скрентоні, Па. помер 28-го грудня 1991 року на 75-му році життя. Нар. 25-го квітня 1916 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку сина Давидас, дочку Беверлі Бавм, брата Лія, сестру Розу, п'ять внуків, одну правнучку та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на Washbern Street Cemetery **в Скрентоні, Па.**

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН Е. КРУҐ член УНС Відд. 325-го Т-ва „Запорозька Січ" в Брукліні, Н.Й. померла 24-го лютого 1992 року на 63-му році життя. Нар. 28-го листопада 1928 року в Брукліні, Н.Й. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа Павла ст., дочку Катлін Круґ, синів Павла мол. і Матея, три сестри, брата і 4-ох внуків. Похорон відбувся 28-го лютого 1992 року на цвинтарі св. Йосифа в Блеквуд, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Цюпа, секр.

ДЖОН МІЧЕЛ член УНС Відд. 38-го Т-ва ім. св. Миколая в Обирн, Н.Й. помер 24-го листопада 1991 року на 83-му році життя. Нар. 10-го червня 1908 року в Обирн, Н.Й. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Мері. Похорон відбувся 24-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АННА СМЕРКА член УНС Відд. 149-го Т-ва Рождества Діви Марії в Лакаванна, Н.Й. померла 27-го липня 1991 року на 79-му році життя. Нар. 27-го травня 1912 року в Лякавана, Н.Й. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку синів Кенарда, Терренса; дочку Френсил Гол; 7 внуків; братів Івана, Френка і Еміля та сестру Гелен Дроздовскі. Похорон відбувся 31-го липня 1991 року на цвинтарі Святого Хреста в Лакавана, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять

Секретар

СТЕФАНІЯ ДУТЧАК член УНС Відд. 125-го Т-ва ім. Благовіщення в Чикаґо, Ілл. померла 21-го січня 1992 року. Народжена в Україні. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку дочки Ванду Пресляк і Делію Галучак та сина Мирослава. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґльорія Пашен, секр.

ЮЛІЯ ГОВК член УНС Відд. 205-го Т-ва ім. Олександра Тисовського в Йонкерсі, Н.Й. померла 21-го грудня 1991 року на 86-му році життя. Нар. 1905 року в селі Звиніще Горішне, Україна. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку дочки Марилін Джераті і Джуаніту Чловрі.

Вічна Їй Пам'ять!

Остап Винник, секр.